

Nacional

Rajoy tiba la corda del PSOE, que no vol ser el primer

El líder del PP alerta Pedro Sánchez que governarà "humiliat" per Podem

Menys vida al carrer, més miopia entre infants i joves

La llum compensa l'excés de visió de prop propi dels hàbits urbans i de les pantalles

Dolors Bassa Consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

“L’atur és una veritable emergència social”

APOSTA • “Entenem les polítiques socials com una nova economia productiva” **SUPORT** • “La renda mínima tornarà a ser un dret subjectiu”

Sònia Pau / Eva Garcia Pagán
BARCELONA

La consellera Dolors Bassa (Torroella de Montgrí, 1960) prové del món sindical i assumeix Treball, Afers Socials i Famílies, un dels macrodepartaments del govern de Carles Puigdemont en què s'apleguen moltes accions prioritàries, si es té en compte la intenció reconeguda pel president d'estar al costat de les persones.

Li agrada aquesta doble assignació, amb els aspectes laborals i de benestar social?

M'agrada molt i està molt ben pensat. La prioritat com a govern és que la millor política social es pot fer des del treball i teníem molt clar que, en primer lloc, havíem de fer visible el terme *treball* i no pas *ocupació*, perquè la gent entengués clarament la idea, que volíem fer una conselleria real de política social i per això hi hem posat les tres branques: Treball, el que abans ara era Benestar i ara són Afers Socials i Famílies, en plural, siguin amb el format que siguin. També hi incloem igualtat, migracions i ciutadania. Només el nom de la conselleria és una declaració d'intencions. Estic molt contenta de tenir-ho tot,

perquè creiem fermament que el treball és la millor política social. Molts països europeus tenen Treball i Afers Socials junts. Ho fem molt convençuts.

Precisament aquesta unió entre Treball i Afers Socials va ser una de les crítiques de l'oposició dimecres, al primer ple del Parlament...

Penso que s'equivoquen. Ho tenim clar i n'estem convençuts. És veritat que hi haurà temes que s'hauran de tractar amb altres departaments, però som el mateix equip de govern, tots som de Junts pel Sí, i la intenció és crear sinergies i treballar coordinadament. No hi ha d'haver cap problema.

I el fet que no depengui de l'àrea social que coordina Neus Munté, on sí que hi ha salut i educació...

Entenem les polítiques socials com una nova economia productiva, per això depenen d'Economia. En canvi, els temes socials són la salut, l'educació i la cultura. La divisió és pensada i planificada.

Diu que el nom de departament és una declaració d'intencions. També ho va ser dur un pin d'unes tisores antireta-

llades en el moment de prendre possessió? Ara que ja és a dins, com ho veu?

La tisora vermella era per evidenciar d'on vinc i que els treballadors es tindran en compte, i ho vaig fer jo personalment, perquè la idea del govern és que els temes socials han de passar al davant de tot. També, perquè en el programa de Junts pel Sí ja es deia que no farem retallades. Possiblement no podrem recuperar tot el que es va retallar, però intentarem no fer-ne més. Ho vam demostrar en el primer ple amb el tema de tornar l'1% a tots els empleats públics. Insisteixo que el pla de xoc evidencia que el primer han de ser els drets socials i governarem al costat i de cara a les persones. Una altra cosa és que tenim el pressupost que tenim i que haurem de redistribuir-lo.

Després d'anys al sindicat, com es veu a l'altra banda de la taula de negociació? Hi influirà, en el tarannà del departament?

La influència que pot tenir és d'haver estat al carrer, amb la gent i conèixer els temes de prop. Que sigui en una banda o altra de la taula no crec que m'influenciï en res. Simplement, que defensar el dret de les persones està per sobre de

tot i tenir el coneixement del patiment de la gent, dels problemes dels anys de crisi, m'afavorirà a l'hora de poder parlar. És una conselleria en què és important aquesta sensibilitat social i la gent que venim de sindicats o moviments socials o veïnals la tenim. Ningú no em podrà retreure mai que em falti aquesta sensibilitat.

Què s'ha de fer, per combatre l'alt nivell d'atur?

És evident que ara el que s'està fent és retallant l'atur. Però amb 500.000 persones sense feina, de cap de les maneres podem fer una valoració positiva ni sortir a dir que la cosa millora perquè només pel patiment d'aquesta gent, cal tenir-ho en compte. L'atur és un tema d'emergència social. La primera mesura en què estem treballant és la renda mínima d'inserció (RMI). Es va retallar i ens hem compromès a fer-la al més extensible possible, de manera que es pugui tornar a convertir en un dret subjectiu, que no es-

tigui tan condicionat. En el pla de xoc hi ha 70 milions per invertir-hi. M'hauria agradat que hi inclogués la renda mínima garantida, però el pressupost és el que és i no el podem assumir. La renda mínima serà una mesura immediata i anirem caminant cap a la renda garantida.

En un any i mig s'ha reduït l'atur en 100.000 persones. Aquest és el ritme correcte?

Sí, però no m'agrada parlar de números, el que cal és dignificar el treball i dir que hem reduït molt i molt l'atur, si al darrere no llegim bé com són aquests números, si és amb un contracte de dues hores, precari, amb què la gent no pot viure, no cal parlar-ne, per tant, s'ha d'analitzar bé la situació i mirar de quina manera s'ha reduït. Hem de fer les polítiques per a les persones i no tenint en compte els números. Sempre serà prioritari tot el que puguem parlar qualitativament al davant d'allò que puguem fer quantitativament.

L'APUNT

La dignitat i les medalles

Eva Garcia Pagán

No hauria de sorprendre que un conseller sacrifiqui l'estadística, les medalles que es pugui penjar a la solapa, per la dignitat d'allò que defensa. Veurem què passa amb la nova titular de l'ambiciosa cartera de Treball, Afers Socials i Famílies. Però el seu coneixement del que es viu a peu de carrer, com ella mateixa reconeix, la fa sensible i empàtica a la realitat amb què

ha de treballar. En cas contrari ningú no s'atreveria a prioritzar la qualitat del treball davant la perspectiva de poder-ne reduir la xifra per sota del mig milió actual. És cert, encara hi ha moltes persones, moltes famílies, en una situació compromesa i inclús d'emergència, i justament per això no tot s'hi val per deixar-se pel camí la dignitat d'aquell qui cerca.

Drets socials i nacionals

Líder de la UGT a les comarques gironines durant set anys i exregidora independent a Torroella de Montgrí –on va néixer el 1960–, va anar a la llista de Junts pel Sí convençuda que els drets socials i nacionals són indestructibles. I així ho va confirmar a les xarxes socials un cop ja era consellera: “Treballaré perquè les persones visquin millor amb el mandat democràtic del 27-S. Per una societat més justa, social i lliure.” Mestra de català i llicenciada en Psicopedagogia, no li és nou el món del treball, d'entitats i els moviments socials. Assegura que no es veu tan diferent, des del despatx amb visites al Mediterrani.

■ ORIOL DURAN

Hem de fer les polítiques per a les persones i no només mirant quins són els números que hi ha

Les companyies han de participar en el fons solidari contra la pobresa energètica

M'hauria agrada que el pla de xoc parlés de renda garantida, però el pressupost és el que és

ser els primers de detectar-ho i rebre'n les alertes.

Posaran més diners a la RMI. I a la llei de dependència?

És una llei que ja va néixer coixa i l'Estat no hi aporta el que li correspon. A més, ara ha entrat en vigor l'atenció al grau 1 i el pressupost és el mateix. Hem de veure com ho tramitem. No podem crear falses expectatives perquè els diners són els que són.

Els col·lectius de discapacitats també es queixen que no hi ha places als centres de treball, ni residències.

Anar junts Treball i Afers Socials beneficia les persones amb discapacitat, perquè és important que els centres de treball i la inserció integral en les empreses generals s'afavoreixin. També començarem a treballar amb economia social i cooperatives per desenvolupar aquests temes.

El futur de l'atenció a les persones grans és la integració social i sanitària?

La integració sociosanitària és un altre tema que hem de regular. Tenim centres per a persones grans que estan més en el sector sanitari que social i n'hem parlat amb el conseller de Salut. Hi ha experiències molt positives.

Un altre dels grans temes és l'habitatge. Hi ha una llei aprovada el juliol passat que parla de desnonaments zero.

Ens comprometem a mirar cas per cas per evitar desnonaments i consta al pla de xoc com a prioritat de govern.

L'oposició al Parlament ja els ha dit que els dóna 37 dies de gràcia perquè el mandat és de divuit mesos...

No necessitem 37 dies perquè tots hi hem posat molta il·lusió i moltes ganes. És un govern cohesionat per treballar en equip. El president va dir que hi deixaria la pell i jo dic que hi deixarem cos i cervell, perquè hi haurà dedicació plena de tots i cada un del conseller. És un compromís que hem agafat sabent que no és fàcil ni per com tenim la situació internament ni per com ens vindrà de fora i, per tant, les energies nostres seran molt importants per tirar endavant. I m'atreveixo a dir que no ens fallaran. ■

Ja s'ha citat amb els agents socials?

La setmana que ve ens trobarem en una reunió en què hi ha convocats agents socials i econòmics i hem citat la UGT, CCOO, Foment del Treball i la Pimec. Potser els agents socials han criticat que ens hem reunit poc per com ha anat la situació, però hi ha un compromís ferm de fer-ho i d'intensificar aquestes trobades.

Persones desocupades, treballadors pobres i un estudi d'Oxfam acaben d'evidenciar que 62 persones tenen el mateix que la meitat de la humanitat. A Catalunya, la persona més rica té tant com 150.000 famílies. Com s'ho farà?

Aquí sí que les dades són importants i, per això, el primer que he fet ha estat trobar-me amb la Taula del Tercer Sector per veure quines potencialitats tenim per reduir aquesta desigualtat. La renda mínima és una primera mesura per rebaixar-la. Cal buscar totes les ma-

neres. Reordenarem el que era l'Icass i ara és el Departament d'Inclusió i Autonomia, que és on es defineixen totes les prestacions, perquè ha de ser la futura base de la Seguretat Social a Catalunya. En divuit mesos hem de fer tant el mentrestant –el dia a dia– com preparar les bases de futur.

Doble línia de treball?

Les prestacions han de servir per reduir les desigualtats. I, alhora, tenir la caixa de la Seguretat Social i les prestacions tot junt permet ser un estat un altre dia. És l'embrió de l'Agència de Protecció Social. Hem acordat al Parlament que d'aquí a un mes presentarem la llei. És la primera mesura d'estat que ja fem des del departament.

Divuit mesos? El debat ja s'ha obert: en tindran prou, amb divuit mesos?

Si són 19 o 20 no passa res, i si acabem la feina en 15, tampoc. Quan ho tinguem, convocarem

eleccions perquè la gent decideixi qui volen al govern i, sobretot, com ha de ser el nou país del futur. Som govern postautonomia i preindependència.

Un govern preindependència amb molta gent gairebé a la cueta i per a les quals calen solucions urgents...

En som conscients, i per això la meitat del pla de xoc és d'aquest departament. “El mentrestant”, que dic jo, és molt important perquè la gent que ha quedat més exclosa pugui tornar als canals i intentar escurçar desigualtat amb la RMI. Sense oblidar el futur.

Un 20% de la població està en situació de pobresa. Quines són les prioritats?

Les famílies, el menjador escolar, que tothom tingui un plat a taula... Tot això, es preveu en el pla de xoc i hi hem de treballar amb les àrees d'Ensenyament i Salut. És important tenir nous pressupostos per poder fer més mesures.